

GHID DE REDACTARE A TEXTELOR TRANSMISE EDITURII *CUVÂNTUL VIETII*

I. NORME DE REDACTARE

● *Caracteristici generale*

Textul trebuie să fie redactat într-un format accesibil programului Microsoft Word (.doc, .docx, .rtf), cu semnele diacritice specifice alfabetului limbii române, în fontul Times New Roman, având corpul de literă de 12 puncte, caractere drepte (de rând), pagina având dimensiunea standard A4 (21 x 29,7 cm), cu marginile de 2,5 cm în toate direcțiile, spațiere: la un rând și jumătate (1,5 lines); notele de subsol vor fi culese la un singur rând (*single*), dimensiunea literei fiind de 10 puncte.

Nu vor fi acceptate textele culese fără diacritice!

Pentru alte tipuri de caractere, autorii sunt rugați să folosească fonturi *Unicode* (de exemplu: *Galatia SIL*, pentru greacă; *Ezra SIL*, pentru ebraică).

● *Numerotarea paginilor*

Paginile vor fi numerotate cu litere arabe (coloncifru). Coloncifrul se plasează în spațiul liber din partea de jos a paginii, centrat (butonul **Insert → Page number → bottom of page, centered**, comenzi valabile în *Microsoft Office 2013*).

● *Forme de evidențiere în text*

Nu se va abuza de evidențieri!

Aldinele (bold) se vor folosi doar pentru evidențierea textului din pagina de titlu și a titlurilor capitolelor.

Cursivele (italice) se vor folosi pentru evidențierea titlurilor subdiviziunilor, când se redau titlurile operelor (volume și reviste), când autorul dorește să evidențieze un termen/sintagmă importantă pentru argumentația sa, la scrierea termenilor în limbi străine și când sunt inserate într-un text citat. De asemenea, rezumatul care însوțește un studiu/articol va fi scris cu litere *cursive*. În rest, materialul conține numai caractere drepte (de rând).

● Autorii trebuie să împartă textul în *paragrafe compacte*, care, la rândul lor, să fie distribuite în:

- *capitole* (titlurile întotdeauna cu literă **bold**),
- *subcapitole* (titlurile întotdeauna cu literă *cursivă*) și
- *sub-subcapitole* (titlurile întotdeauna cu literă *cursivă*).

Capitolele vor fi numerotate cu numere arabe (1, 2, 3 etc.), la fel și subcapitolele (1.1, 1.2, 1.3 etc.) și subpunctele (1.1.1, 1.1.2 sau 1.2.1, 1.2.2 etc.).

- *Citarea*

Preluarea identică a unei fraze sau paragraf de la alți autori va fi semnalată prin ghilimele de tipul „...” și prin inserarea, în mod obligatoriu, a unei note infrapaginale în care să se indice autorul, titlul sursei citate, locul apariției, editura, anul publicării, pagina din sursa utilizată. Este absolut necesară introducerea unei referințe bibliografice și în situația parafrazării sau rezumării ideilor altor autori. *Eludarea acestor norme etice poartă numele de plagiat.*

În privința *inserării citatelor*, Redacția *Cuvântul Vietii* recomandă:

- dacă un citat este mai lung de trei rânduri dactilografiate, acesta va fi pus în evidență într-un paragraf distinct cu o formatare specială (vezi datele tehnice prezentate mai sus);
- dacă un citat nu depășește două-trei rânduri, rămâne încorporat paragrafului din care face parte, între ghilimele și fără formatare specială;
- citatele dintr-o sursă de prim ordin (= izvoare) vor fi încadrate de ghilimele de tipul «...»;
- celealte (= literatură de specialitate, literatură secundară) vor fi inserate în ghilimele de tipul „...”;
- atunci când se întâlnește situația *citat în citat*, vor fi folosite ambele tipuri de ghilimele: «... „...” ...», respectiv: „...«...»....”, pentru citatele din izvoare, respectiv lucrări de specialitate.

Pentru a fi asigurată fidelitatea citatelor, recomandăm:

- *semnalarea de elipsă*, prin inserarea a trei puncte de suspensie pentru partea omisă: [...];
- *marcarea interpolărilor*, clarificărilor și specificărilor autorilor între paranteze drepte (croșete): [], însotite de mențiunea [__, n. ns.]; în cazul sublinierii cu italice a unor cuvinte din interiorul unui citat, se va introduce mențiunea [__, subl. ns.]; dacă citatul preluat conține cuvinte subliniate cu italice, acestea vor fi păstrate ca atare, autorul studiului introducând mențiunea: [__, subl. a.];
- *marcarea întregirii textului* între paranteze ascuțite: <>;
- *semnalarea unei erori evidente a autorului citat*: [sic!].

- *Prescurtările* folosite sunt următoarele: cca (circa), cf. (*confer* = compară), coord. (coordonator, coordonatori), e.g. (exempli gratia, de exemplu), et al. (et alii, și alți autori), etc. (și celealte), f. (fila), ff. (filele), i.e. (id est, adică), *infra* (mai jos), î.Hr./d.Hr., ms. (manuscris), mss. (manuscise), n. (nota), n.a. (nota autorului), n. ns. (nota noastră), nr. (numărul, numerele), p. (pagina), pp. (paginile), *passim* (în mai multe locuri, pe alocuri), ^r(format indice recto), s.a. (sine anno), s.l. (sine loco), s.v. (sub voce), sec. (secolul), *sq./sqq.* (sequens, și pagina/paginile următoare), subl. a (sublinierea autorului), subl. ns. (sublinierea noastră), *supra* (mai sus), §.a. (și alții), și urm. (și următoarele), trad. (traducere), ^v(format indice verso), vol. (volumul).

Lunile anului vor fi abreviate în felul următor: ian., febr., mart., april., mai, iun., iul. aug., sept., oct., nov., dec.

Alte prescurtări nu vor fi folosite nici în textul propriu-zis, nici în aparatul de subsol.

- *Aparatul critic*

Referințele bibliografice și completările la text considerate necesare se vor face exclusiv în aparatul critic¹, prin note de subsol numerotate cu cifre arabe consecutive (evitând reluarea numerotării de la 1 pentru fiecare pagină sau fiecare secțiune), scrise cu o interlinie de 1 punct.

¹ Excepție fac *albumele de artă*, în cazul cărora se va folosi sistemul Harvard de citare (vezi mai jos).

Notele de subsol vor fi inserate în mod automat din editorul de texte (prin folosirea butonului **References → Insert Footnote** sau prin apăsarea concomitentă a tastelor Ctrl, Alt și F, comenzi valabile în *Microsoft Office 2013*).

Nu se admite introducerea manuală a acestora. Vor fi retransmise autorilor și textele având notele la final.

Toate notele menționate pe o pagină trebuie să se regăsească în subsolul paginii respective.

În situația reproducerii unui citat, a parafraziilor sau preluările unor idei de la alți autori, indicația absolut obligatorie va fi încadrată de paranteze rotunde.

În situația în care autorul dorește să semnaleze cititorului literatură suplimentară privind un aspect tratat, recomandăm ca enumerarea titlurilor respective să fie precedată de exprimări de tipul: „Cu privire la acest aspect, vezi și/a se consulta/se vor consulta:”.

- În cazul **albumelor de artă**, trimiterile științifice nu se vor face în subsolul paginii (note de subsol, note la piciorul paginii sau note infrapaginale), ci în text, între paranteze rotunde, folosindu-se sistemul de citare **autor, dată: pagină (sistemul Harvard)**. Așadar, trimiterea bibliografică va conține următoarele informații:
 - (a) Numele de familie al autorului/autorilor (cu SmallCaps);
 - (b) anul publicării sursei bibliografice;
 - (c) pagina exactă la care se face trimitere.

De pildă: BURY 1912: 37; BURY 1912: 37-45.

Citările care nu folosesc sursa primară vor avea forma: BURY 1912: 37 *apud* VASILIEV 2010: 440.

Dacă un autor are 2 sau mai multe lucrări publicate în același an care sunt utilizate ca surse bibliografice în lucrare, acestea sunt trecute în bibliografia finală a lucrării în ordinea alfabetică a titlurilor, iar la trimiterile bibliografice în text, în paranteză se adaugă (fără spațiu liber) anului publicării sursei bibliografice câte o literă alfabetică (“a” corespunzător primei lucrări dintr-un an a unui autor, “b” celei de-a doua lucrări din același an a aceluiași autor și.a.m.d.).

În bibliografia finală a studiului/volumului, indicația trebuie să ofere toate elementele de identificare a lucrării. De pildă:

BURY 1912 – BURY, John Bagnell, *A History of the Eastern Roman Empire. From the Fall of Irene to the Accesion of Basil I, A.D (802-867)*, London, MacMillan, 1912.

VASILIEV 2010 – VASILIEV, Aleksandr A., *Istoria Imperiului Bizantin*, traducere și note de Ionuț-Alexandru Tudorie, Vasile-Adrian Carabă, Sebastian-Laurențiu Nazâru, Iași, Polirom, 2010.

- *Abstract, rezumat, keywords (recomandări adresate autorilor de studii)*

Fiecare **studiu** trebuie însoțit de un abstract, de 5 cuvinte-cheie (*keywords*) și de un rezumat, toate redactate în limba în care este scris studiul respectiv.

Abstractul, având dimensiunea de 10-20 de rânduri, prezintă premisele analizării temei respective, raportarea la bibliografia existentă, metoda folosită, concluziile cercetării, elementele de noutate.

În rezumat se prezintă esențialul argumentării și rezultatele cercetării întreprinse. Dimensiunea rezumatului trebuie să fie direct proporțională cu dimensiunea studiului.

Abstractul, rezumatul și prezentarea autorului/autorilor vor fi scrise la modul impersonal, neutru, obiectiv, și nu personal, subiectiv (la persoana I). În cadrul abstractului și al rezumatului nu se face niciodată dispunerea textului pe paragrafe.

De asemenea, în abstract și în rezumat, nu se recomandă inserarea citatelor, care trebuie să fie însoțite, în mod obligatoriu, de note infrapaginale.

• **Bibliografie, indice/indici și anexe (recomandări adresate autorilor de lucrări de mare întindere)**

În cazul lucrărilor de mai mare întindere, este obligatorie întocmirea unei *bibliografii* și optională elaborarea unui *indice de autori* și al altuia de *teme*, precum și inserarea unor anexe.

Modalitatea de întocmire a Bibliografiei

Fiecare studiu trebuie să conțină o bibliografie care va cuprinde toate lucrările folosite în documentare și citate în aparatul de subsol. Itemii din bibliografie vor fi ordonați după criteriul alfabetic al numelui de familie al autorilor. Dacă același autor a scris mai multe lucrări care apar în bibliografie, acestea vor fi ordonate în ordine cronologică. Indicațiile vor respecta următorul tipar:

1. *În cazul unui volum:*

NUMELE², Prenumele³ autorului/autorilor⁴ sau editorului/editorilor/coordonatorului/coordonatorilor (ed./eds.⁵), *Titlul și subtitlul operei*⁶, numele editorului/traducătorului (dacă este cazul)⁷, (Titlul colecției între paranteze rotunde, urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), locul ediției⁸ sau sine loco (s.l.), editura sau sine nomine (s.n.), numărul ediției (format exponent sau indice)⁹ [pentru ediția a doua și următoarele] data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Exemple:

CLÉMENT, Olivier et al., *La douloureuse joie. Aperçus sur la prière personnelle de l'Orient chrétien*, (Spiritualité orientale, 14), Béziers en Mauges, Abbaye de Bellefontaine,²1999.

RĂMUREANU, Ioan; ȘESAN, Milan; BODOGAE, Teodor, *Istoria Bisericească Universală*, vol. I, București, Ed. Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române,³1987.

2. *Indicarea unei ediții critice de text/ediții/traduceri și opere clasice urmează acest model:*

AUTOR [PRENUME NUME /PRENUME + CALIFICATIV], *Titlul scrierii (cu italic)*, numele editorului și/sau numele traducătorului, (Titlul colecției între paranteze rotunde, urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), locul ediției sau sine loco (s.l.), editura sau sine nomine (s.n.), numărul ediției (format exponent

² NUMELE va fi redat cu Small Caps (se apasă concomitent tastele CTRL, SHIFT și K).

NUMELE ierarhilor va fi precedat de †; cel al celorlalți clerici va fi precedat de mențiunea: Ierom., Ierod., Arhim., Pr., Diac. etc.

³ Inițiala prenumelui nu este suficientă.

⁴ În cazul unei lucrări cu mai mult de trei autori, se va menționa NUMELE și prenumele primului autor urmat de et al. (cu literă dreaptă; = et alii sau et aliae). Nu se recomandă folosirea siglelor XXX (uzanța anglo-saxonă) sau AAVV (Autori Vari – uzanța italiană).

⁵ În situația *volumelor coordonate/editate*, numele coordonatorului/coordonatorilor/editorului/editorilor apar înaintea titlului lucrării, însoțite de mențiunea calității de editor/editori, între paranteze rotunde: (ed./eds.).

⁶ Titlurile anglo-saxone pun cu majuscule substantive, adjective și verbe.

⁷ În situația unor traduceri, numele traducătorului va fi introdus astfel: trad. de... – pentru limba română; transl. by... – pentru engleză; trad. par... – pentru franceză; Übers./übers. von... – pentru germană. În cazul editorilor, se preia exact formularea de pe pagina de titlu pentru a se preciza contribuția lor științifică.

⁸ Locul ediției, data și numărul ediției se găsesc pe pagina unde se află *copyright*-ul.

⁹ Ediția a doua și următoarele se indică înscriind cifra respectivă înainte de anul publicării deasupra rândului (Scrieți numărul ediției, selectați și apăsați concomitent tastele CTRL, SHIFT și =).

sau indice) [pentru ediția a două și următoarele] data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Exemplu:

MANUEL II PALÉOLOGUE, *Entretiens avec un Musulman: 7° controverse*, texte critique, traduction et notes par Théodore Khoury, (Sources chrétiennes, 115), Paris, Les Éditions du Cerf, 1966.

NICÉPHORE BLEMMYDÈS, *Oeuvres théologiques*, tome I, introduction, texte critique, traduction et notes par Michel Stavrou, (Sources chrétiennes, 517), Les Éditions du Cerf, Paris, 2007.

THÉODORE STOUDITE, *Les Grandes Catéchèses (Livre I). Les Épigrammes (I-XXIX)*, présentation, traduction et notes par Florence de Montleau, (Spiritualité orientale, 79), Abbaye de Bellefontaine, Bérolles en Mauges, 2002.

2.1. În cazul unei scrieri publicate în PG/PL, indicația se va face astfel:

PRENUME NUME/PRENUME + CALIFICATIV (Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ, Ο ΜΕΓΑΣ, Ο ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ, Ο ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ κ.τ.λ., MAGNUS, CONFESSOR etc.), *Titlul complet al scrierii* (cu italicice, în limba în care a fost redactată), numărul secțiunii și al subdiviziunii, în: PG/PL (cu italicice), numărul volumului (cifre arabe), coloana (cifre arabe).

Exemplu:

ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ, Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα, παρόντος Βασιλείου, ΙΓ΄-ΙΔ΄, în: PG 35, 1000-1001.

AURELIUS AUGUSTINUS, *Ad Orosium contra Priscillianistas et Origenistas liber unus*, în: PL 42, 669-678.

3. Referința completă la un studiu/capitol în lucrări colective va cuprinde următoarele date:

NUMELE, Prenumele autorului/autorilor, „Titlul capitolului/studiului”, în: NUMELE, Prenumele editorului/editorilor/coordonatorului/coordonatorilor volumului (ed./eds.), *Titlul complet al volumului (și subtitlul)*, numărul volumului, (Titlul colecției între paranteze rotunde, urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), locul ediției sau sine loco (s.l.), editura sau sine nomine (s.n.), numărul ediției la umărul primei cifre a anului editării (format exponent sau indice), dacă este cazul [pentru ediția a două și următoarele], data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Exemplu:

ANASTOS, Milton V., „Leon III’s Edict Against the Images in the Year 726-727 and Italo-Byzantine Relations between 726 and 730”, în: WIRTH, Peter (ed.), *Polychordia. Festschrift Franz Dölger zum 75 Geburtstag*, Amsterdam, Adolf M. Hakkert, 1968, pp. 5-41.

KAZHDAN, Alexander, „Theodore of Stoudios”, în: KAZHDAN, Aleksandr Petrovitch et al. (eds.), *Oxford Dictionary of Byzantium*, vol. 3, New York, Oxford University Press, 1991, pp. 2044-2045.

4. Pentru articolele apărute în reviste, se menționează în ordine:

NUME, Prenume, „Titlul studiului”, în: *Titlul revistei*, eventuale indicații Serie Nouă – SN, volumul sau tomul cu cifre arabe (anul publicării, cu cifre arabe), fascicula/numărul (cu cifre arabe), paginile care cuprind studiul (pp. _-_).

Exemplu:

BALDWIN, Barry, „Theophanes on the Iconoclasm of Leon III”, în: *Byzantion*, 60 (1990), pp. 426-429.

5. Pentru articolele de ziari, se menționează în ordine:

NUME, Prenume, „Titlul articolului”, în: *Titlul publicației*, data (zi/lună/an), pagina (p._) sau coloana (col._), după caz.

Exemplu:

PLEȘU, Andrei, „Sensul vieții – punctaj pregaritor”, în: *Dilema Veche*, 6 martie 2009, p. 6.

6. Pentru sursele electronice, se menționează în ordine:

NUMELE, Prenumele autorului, Denumirea sursei [notă despre document], <Adresa electronică>, data accesării: ziua/luna/anul.

Indicele de autori

Indexul de autori este opțional. Se respectă regulile de la bibliografie: numele și prenumele autorului, despărțite prin virgulă, pagina/paginile (fără a fi precedate de p. sau pp.) în care se face referire la respectivul autor, după care nu se pune nici un semn de punctuație.

Indicele de teme

Cuprinde toate cuvintele-cheie, ordonate alfabetic, și paginile unde apar.

Anexele

Pot avea una sau mai multe pagini, care vor fi numerotate consecutiv și se vor identifica prin mențiunea: Anexa 1, 2, 3 §.a.m.d, în partea stângă a paginii.

• *Scurtă prezentare a autorului*

Textele (studii și volume de autor) vor fi însoțite de o scurtă prezentare a autorului/autorilor, care va fi preluată pe pagina unde se va regăsi Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României, pe clapeta copertei, pe coperta a patra sau în secțiunea „Contributori”.

Această prezentare va avea următoarea structură:

Prenume NUME (anul nașterii, sub forma: n. 19...), treapta clericală, gradul didactic (asistent universitar, lector universitar, conferențiar universitar, profesor universitar) sau de cercetare (asistent de cercetare, cercetător științific, cercetător științific gradul III, cercetător științific gradul II și cercetător științific gradul I, profesor în învățământul preuniversitar), titlul științific, instituția angajatoare (Facultate/Institut de cercetare), alte posturi didactice și de cercetare deținute, afilierea la societăți științifice interne și internaționale; domenii de cercetare/competență; cele mai relevante contribuții științifice: 3-5 titluri; date de contact: *e-mail*.

Această prezentare a autorului trebuie alcătuită pe un ton neutru, sobru, impersonal (la persoana a III-a).

• *Alte recomandări pentru autorii textelor în limba română:*

- numele patriarhilor, papilor și suveranilor va fi însoțit întotdeauna de numeralul ordinal: Martin al IV-lea, Ioan al VIII-lea, Manuel al II-lea etc.;
- se scriu cu majuscule marile epoci istorice, curentele cultural-artistice și evenimentele istorice majore (Antichitate, Ev Mediu, Renaștere, Iluminism, Războiul de 100 de Ani, al Doilea Război Mondial etc.), denumirile de instituții (Academia Română, Biserică Catolică etc.), manifestările științifice, culturale, artistice și politice (Adunarea Tinerilor Ortodoxi din Europa) și sărbătorile religioase și laice (Duminica Tomei, Schimbarea la Față, 1 Decembrie etc.);
- nu se scriu cu italice denumirile de instituții (École Normale Supérieure, Centre National de Recherche Scientifique, Presses Universitaires de France, New Europe College);
- blancul (absența oricărui semn, spațiul alb) nu precedă, în general, semnele de punctuație, dar le urmează; aşadar, înainte de virgulă [,], punct [.], semn de întrebare [?] și de exclamare [!], punct și virgulă [:], două puncte [:] nu se introduce un blanc, dar se inserează un blanc după virgulă [,], punct [.], semn de întrebare [?] și de exclamare [!], punct și virgulă [:], două puncte [:];
- nu se introduce blancul după punct [...] și după virgulă [,] în cazul numerelor cu zecimale; după două puncte [:], în cazul fracțiilor; după linia de unire [-], în cazul numelor proprii și al cuvintelor compuse, în citarea studiilor și articolelor (când se indică paginile între care acestea figurează, *e.g.*: „pp. 45-56”) și atunci când se specifică durata vieții unui autor (de exemplu: „Mihai Eminescu (1850-1889)...”);
- nu se inserează blanc după punctul care separă inițialele prenumelor unei persoane (J.F. Kennedy), nici în situația în care punctul separă inițiala prenumelui de inițiala prenumelui tatălui persoanei respective sau după numele lunilor anului abreviate și unite prin cratimă (ian.-apr. ...);

- înainte și după folosirea liniei de pauză se introduce un blanc;
- înainte și după cratimă nu se va folosi niciodată blancul;
- punctele de suspensie [...] nu vor fi nici urmate, nici precedate de un blanc;
- acest semn grafic – † – care poate însoții un nume propriu, indicând calitatea de ierarh a persoanei respective, sau poate preceada o dată, indicând mutarea la Domnul la data respectivă, nu va fi urmată niciodată de blanc;
- parantezele rotunde sunt lipite de textul pe care-l cuprind, însă, în mod obligatoriu, sunt precedate și urmate de câte un blanc: ... (credință) ...;
- nu se introduce blancul după deschiderea ghilimelelor și înainte de închiderea lor; ghilimele vor fi întotdeauna lipite de text: „credință”, «credință»;
- croșetele/parantezele drepte [] se utilizează alternativ cu parantezele rotunde, în special în situația de paranteză în paranteză;
- nu se recomandă folosirea apostrofului, care marchează: 1) absența unor sunete, 2) lipsa cifrelor care indică ani: „21 februarie '99”, „prin anii '90”;
- semnele de punctuație nu vor fi niciodată redactate cu italicice (cursive); această situație este frecventă dacă semnul grafic respectiv este precedat de cuvinte evidențiate cu italicice; cea mai întâlnită situație este aceea a virgulei care urmează unui titlu/subtitlu (întotdeauna redat în cursive) într-o indicație bibliografică;
- citatele nu se evidențiază cu italicice; în mod excepțional, autorul poate introduce italicice pentru a sublinia un cuvânt/o sintagmă, marcând această intervenție în text prin introducerea mențiunii: [_____, subl. ns.], sau poate prelua un cuvânt/cuvinte cu italicice din textul sursă, în acest caz făcând mențiunea: [_____, subl. a.];
- când se folosește bara oblică [/] ca semn grafic, separând variantele, pentru a nu se crea dificultăți la turnarea textului în machetă, recomandăm introducerea unui spațiu liber (blanc) înainte și după bara oblică [/]: „de aici / de aci”; „de-aici / de-aci”.
- înainte de „etc.” nu se pune niciodată virgulă;
- în cadrul citatelor mai lungi și al notelor de subsol nu se recomandă dispunerea textului în paragrafe;
- după titluri nu se pune punct; regula este valabilă și pentru titlurile de capituloare și subcapituloare; excepție fac titlurile următoare de subtitluri (de ex.: *Iconoclasmul bizantin. O istorie teologică*);
- cuvintele străine inserate în text se vor culege italic (de exemplu: *a fortiori*, *a posteriori*, *post factum*, *ab initio*, *de jure*, *coup d'état*, *Weltanschaung* etc.);
- *tabelele* vor fi inserate în mod automat din editorul de texte;
- în situația în care textele sunt însoțite de *ilustrații*, autorul va marca locurile din text unde vor fi inserate și va alcătui legendele. Ilustrațiile vor fi prezentate în anexa studiului, în format electronic, acestea respectând următoarele specificații:
 - 1) ilustrațiile de tip bitmap să aibă o rezoluție minimă de 300 DPI și să fie salvate în format tiff sau jpg (cu un factor de compresie de minim 10);
 - 2) ilustrațiile de tip vectorial să fie trasate în *Adobe InDesign* sau *Adobe Illustrator*.
- În situația în care în text sunt reproduse materiale care cad sub incidența legii dreptului de autor (texte, fotografii, ilustrații etc.), autorii textelor trebuie să aibă dreptul de reproducere și, în momentul în care transmit documentul electronic, să poată face dovada acestui drept.

*

Înainte de a transmite Redacției *Cuvântul Vieții* versiunea finală a textului, fiecare material trebuie să suporte o corectură atentă din partea autorului, astfel încât expunerea respectivă să fie unitară, concisă, clară, corectă din punct de vedere grammatical (morfologie, sintaxă, ortografie, punctuație etc.). Acest lucru presupune corectarea de mai multe ori de către autor a textului respectiv, chiar la intervale mari de timp. În general, în mediul științific, se recomandă ca, înainte de a fi transmis către Redacție, textul să fie corectat și de către una sau două persoane alta/altele decât autorul.

De asemenea, autorii sunt rugați să verifice dacă au fost respectate normele de tehnoredactare și regulile de citare și dacă indicațiile bibliografice sunt corecte și complete.

Materialele neîngrijite, neredactate și netehnoredactate conform cerințelor și cu greșeli de ortografie și limbă nu sunt luate în considerare.

Autorii sunt invitați să transmită redacției un document electronic cât mai „simplu”, doar cu text (fără antet/header sau subsol/footer), fără ilustrații deja inserate. *Cu cât forma exterioară a unui document electronic este mai complexă, cu atât mai dificilă este prelucrarea lui.*

Păstrați întotdeauna o copie! Nu trimiteți Redacției una varianta aflată în posesie!

Respectarea normelor de mai sus asigură economisirea unei însemnante cantități de energie și de timp.

II. REGULI DE CITARE A SURSELOR BIBLIOGRAFICE

1. Citarea unei cărți

1.1. *La prima citare:*

Prenumele¹⁰ și NUMELE¹¹ autorului/autorilor¹² sau editorului/editorilor/coordonatorului/coordonatorilor (ed./eds.), *Titlul și subtitlul operei*¹³, numele editorului/traducătorului (dacă este cazul)¹⁴, (Titlul colecției între paranteze rotunde, urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), locul ediției¹⁵ sau sine loco (s.l.), editura sau sine nomine (s.n.), numărul ediției (format exponent sau indice)¹⁶ [pentru ediția a două și următoarele] data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Observații:

Nu se specifică titurile academice; se menționează numai treapta preoției autorilor (†, Pr., Diac., Arhim., Ierod. etc.).

Se redacteză cu *scriere cursivă* titlul și subtitlul volumului. Toate celelalte informații se vor redacta cu literă dreaptă, obișnuită!

Numărul volumului va fi redat întocmai cum apare pe foaia de titlu a lucrării respective: cu cifre arabe sau romane, după caz.

Nu se va menționa prefațatorul, autorului Cuvântului înainte/studiului introductiv, postfațatorul sau adnotatorul unei lucrări. Se va menționa numai editorul unei lucrări sau/și traducătorul acesteia,

¹⁰ Inițiala prenumelui nu este suficientă.

¹¹ NUMELE va fi redat cu Small Caps (se apasă concomitent tastele CTRL, SHIFT și K).

NUMELE ierarhilor va fi precedat de †; cel al celorlați clerici va fi precedat de mențiunea: Ierom., Ierod., Arhim., Pr., Diac. etc.

¹² În cazul unei lucrări cu mai mult de trei autori, se va menționa prenumele și NUMELE primului autor urmat de et al. (cu literă dreaptă; = et alii sau et aliae). Nu se recomandă folosirea siglelor XXX (uzanța anglo-saxonă) sau AAVV (Autori Vari – uzanța italiană).

¹³ Titlurile anglo-saxone pun cu majuscule substantive, adjective și verbe.

¹⁴ În situația unor traduceri, numele traducătorului va fi introdus astfel: trad. de... – pentru limba română; transl. by... – pentru engleză; trad. par... – pentru franceză; Übers./übers. von... – pentru germană. În cazul editorilor, se preia exact formularea de pe pagina de titlu pentru a se preciza contribuția lor științifică.

¹⁵ Locul ediției, data și numărul ediției se găsesc pe pagina unde se află *copyright*-ul.

¹⁶ Ediția a două și următoarele se indică înscriind cifra respectivă înainte de anul publicării deasupra rândului (Scrieți numărul ediției, selectați și apăsați concomitent tastele CTRL, SHIFT și =).

reproducându-se întocmai formularea de pe pagina de titlu.

Abrevierea Ed. (= Editura) va fi folosită doar pentru editurile care păstrează această denumire în numele lor (Ed. Bizantină, Ed. Științifică și Enciclopedică etc.); în celealte situații, numele editurii nu va precedat de nici un fel de mențiune (Deisis, Sophia, Anastasia etc.). Regula rămâne valabilă și pentru lucrările tipărite la edituri din afara țării. Pentru lucrările tipărite în SUA, nu va fi indicat statul, ci doar orașul.

Nu se folosește abreviere pentru Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe sau Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă.

Când o editură are mai multe reprezentanțe, trecute ca locuri în care este apărută o lucrare, va fi menționat doar primul oraș.

Toate informațiile bibliografice se redau așa cum apar pe pagina de titlu, în limba respectivă.

Nu se traduc în limba română numele autorilor, titlul lucrărilor, al editurilor etc.!

Exemple:

John Bagnell BURY, *A History of the Eastern Roman Empire. From the Fall of Irene to the Accesion of Basil I A.D (802-867)*, London, MacMillan, 1912, p. ____.

Olivier CLÉMENT et al., *La douloreuse joie. Aperçus sur la prière personnelle de l'Orient chrétien*, (Spiritualité orientale, 14), Béziers en Mauges, Abbaye de Bellefontaine, ²1999.

SF. GRIGORIE PALAMA, *Scrieri I. Tomosuri dogmatice. Viața. Slujba. Dosarele canonizării*, traducere de diac. Ioan I. Ică jr., (Filocalica), Sibiu, Deisis, 2009, pp. ____.

Pr. Ioan RĂMUREANU, Pr. Milan ȘESAN, Pr. Teodor BODOGAE, *Istoria Bisericească Universală*, vol. I, București, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, ³1987, p. ____.

Michael J. CHRISTENSEN, Jeffery A. WITTUNG (eds.), *Partakers of the Divine Nature*, Grand Rapids, Baker Academic, 2007.

Michael SCHNEIDER, Walter BERSCHIN (Hgg.), *Ab Oriente et Occidente (Mt 8, 11). Kirche aus Ost und West. Gedenkschrift für Wilhelm Nyssen*, St. Ottilien, Eos Verlag Erzabtei St. Ottilien, 1996, p. ____.

1.2. La următoarele citări:

Inițiala prenumelui și NUMELE autorului/autorilor, *Titlul prescurtat...*, p. ____.

Exemple:

J.-B. BURY, *A History of the Eastern Roman Empire...*, p. 59.

O. CLÉMENT et al., *La douloreuse joie...*, pp. 50-53.

Pr. I. RĂMUREANU, Pr. M. ȘESAN, Pr. T. BODOGAE, *Istoria Bisericească Universală*, vol. I, p. 22.

Observație:

Se menționează de fiecare dată calitatea de cleric astfel: †, Arhim., Protos., Ierom., Ierod., Pr., Diac.

2. Citarea unei ediții critice de text/ediții/traduceri și opere clasice

2.1.1. Citarea ediției din PG/PL se va face astfel:

PRENUME NUME/PRENUME + CALIFICATIV (Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ, Ο ΜΕΓΑΣ, Ο ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ, Ο ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ κ.τ.λ., MAGNUS, CONFESSOR etc.), *Titlul complet al scrierii, cu italicice, în limba în care a fost redactată*, numărul secțiunii (cifre romane sau grecești) și al subdiviziunii (cifre arabe sau grecești), în: *PG/PL (cu italicice)*, numărul volumului (cifre arabe), coloana (cifre arabe).

Observații:

Numele în întregime (inclusiv prenumele și calificativul) va fi redat cu Small Caps. Forma numelui propriu va fi aceea din limba scrierii citate. Se va folosi forma de Nominativ a numelui redat pe pagina de titlu a scrierii respective din PG/PL.

Dacă autorul a fost trecut în rândul sfintilor, numele său va fi precedat de mențiunea AΓ. (Sfinti Părinți

răsăriteni) sau ST. (Sfinți Părinți latini), cu Small Caps. Astfel, în situația citării unei scrieri publicate într-unul dintre volumele *PL*, numele Fericitului Augustin va apărea sub forma: AURELIUS AUGUSTINUS. În situația citării unei scrieri publicate în *PG* a Sf. Grigorie Teologul, numele va apărea sub forma: ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ.

Exemplu:

ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ, *Διαθήκη*, în: *PG* 99, 1813-1824.

ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ, *Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα, παρόντος Βασιλείου*, ΙΓ'-ΙΔ', în: *PG* 35, 1000-1001.

AURELIUS AUGUSTINUS, *Ad Orosium contra Priscillianistas et Origenistas liber unus*, în: *PL* 42, 669-678.

2.1.2. La următoarele citări ale ediției PG/PL :

PRENUME NUME/PRENUME + CALIFICATIV, *Titlul scrierii abreviat...*, numărul cărții cu numerale grecești sau romane, după caz, și al capitolului, în: *PG/ PL (cu italicice)* + numărul volumului cu cifre arabe, coloana cu cifre arabe.

Exemplu:

ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΣΤΟΥΔΙΤΗΣ, *Διαθήκη*, θ'-ι', în: *PG* 99, 1820.

ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ, *Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα...*, ΙΓ', în: *PG* 35, 1000.

2.2.1. Citarea unei ediții critice/ediții/traduceri se va face după următorul tipar:

AUTOR [PRENUME NUME/PRENUME + CALIFICATIV], *Titlul scrierii (cu italicice)*, numele editorului și/sau numele traducătorului, (Titlul colecției între paranteze rotunde, urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), locul ediției sau sine loco (s.l.), editura sau sine nomine (s.n.), numărul ediției (format exponent sau indice) [pentru ediția a doua și următoarele] data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Observații:

Nu se va menționa prefațatorul, autorului Cuvântului înainte/al studiului introductiv, postfațatorul sau adnotatorul unei *ediții critice/ediții/traduceri*. Se va menționa numai editorul unei lucrări sau/și traducătorul acesteia, reproducându-se întocmai formularea de pe pagina de titlu (se vor menționa și celealte contribuții ale editorului/traducătorului: adnotări, întocmirea indicelui etc.).

Exemplu:

MANUEL II PALÉOLOGUE, *Entretiens avec un Musulman: 7 controverse*, texte critique, traduction et notes par Théodore Khoury, (Sources chrétiennes, 115), Paris, Les Éditions du Cerf, 1966.

NICÉPHORE BLEMMYDÈS, *Oeuvres théologiques*, tome I, introduction, texte critique, traduction et notes par Michel Stavrou, (Sources chrétiennes, 517), Paris, Les Éditions du Cerf, 2007.

THÉODORE STOUDITE, *Les Grandes Catéchèses (Livre I). Les Épigrammes (I-XXIX)*, présentation, traduction et notes par Florence de Montleau, (Spiritualité orientale, 79), Bégrilles en Mauges, Abbaye de Bellefontaine, 2002.

2.2.2. La următoarele citări ale ediției critice/ediții/traduceri:

MANUEL II PALÉOLOGUE, *Entretiens avec un Musulman...*, p. ____.

NICÉPHORE BLEMMYDÈS, *Oeuvres théologiques*, tome I, p. ____.

2. 3. Citarea unei lucrări clasice

2.3.1. La prima citare este necesară indicarea ediției folosite astfel:

AUTOR, *Titlul scrierii (cu italicice)*, numele editorului și/sau numele traducătorului, (Titlul colecției

între paranteze rotunde, urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), locul ediției sau sine loco (s.l.), editura sau sine nomine (s.n.), numărul ediției (format exponent sau indice) [pentru ediția a doua și următoarele] data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Exemplu: ARISTOTEL, *Politica*, V, 3-4, ediție bilingvă, trad. și comentarii de Alexander Baumgarten, București, Ed. IRI, 2001, p. 30.

2.3.2. *La următoarele citări:*

ARISTOTEL, *Politica*, V, 3-4, p. 33.

2.4. *Citarea unei lucrări poetice se va face după următoarea schemă:*

NUME, *Titlul lucrării poetice*, numărul cântului cu cifre romane și al versului cu cifre arabe:

2.4.1. *La prima citare este necesar a se indica ediția folosită:*

Exemplu: DANTE, *Purgatoriu*, XXVII, 40, trad. de G. Coșbuc, ediție îngrijită și comentată de Ramiro Ortiz, București, Ed. Cartea Românească, s.a., pp. 51-52.

2.4.2. *La următoarele citări:*

Exemplu: DANTE, *Purgatoriu*, XXVII, 40, p. 50.

3. Citarea studiilor publicate într-o revistă

3. 1. *La prima citare:*

Prenume NUME, „*Titlul studiului*”, în: *Titlul revistei*, eventuale indicații Serie Nouă – SN, volumul sau tomul cu cifre arabe (anul publicării, cu cifre arabe), fascicula/numărul (cu cifre arabe), paginile care cuprind studiul (pp. _-_).

Observații:

Se respectă regula privind nespecificarea titlurilor academice; se menționează calitatea de cleric. Ghilimelele care încadrează titlul studiului sunt cele uzuale în limba în care este redactat textul.

Titlul revistelor citate nu se abreviază!

Se vor folosi numai cifrele arabe.

Nu se traduc numele autorilor, titlul studiilor sau al revistelor!

Exemple:

Pr. Daniel BUDA, „Relațiile dintre Biserica și statul armean până la Sinodul de la Calcedon, paradigmă a relației dintre Biserică și stat în general”, în: *Revista Teologică*, SN, 17 (2007), 3, pp. 274-286.

Alexandru BARNEA, „Contributions épigraphiques à l'histoire de la ville de Noviodunum”, în: *Dacia*, SN, 19 (1975), pp. 255-261.

3. 2. *La următoarele citări:*

Se va proceda întocmai ca în cazul citării unui volum, cu singura diferență că titlul este încadrat de ghilimele și este scris cu literă dreaptă.

Exemple:

Pr. D. BUDA, „Relațiile dintre Biserică și statul armean...”, p. _.

A. BARNEA, „Contributions épigraphiques...”, p. _.

4. Citarea unor studii/capitole/articole în lucrări colective (inclusiv dicționare și

enciclopediei)

4.1. La prima citare:

Prenume NUME, „Titlul capitolului/studiului”, în: Prenumele NUMELE editorului/editorilor /coordonatorului/coordonatorilor volumului (ed./eds.), *Titlul volumului/encyclopedia/dicționarului*, numărul volumului, (Titlul colecției între paranteze rotunde, urmat, dacă este cazul, de numărul, cu cifre arabe, de ordine în cadrul colecției), locul ediției sau sine loco (s.l.), editura sau sine nomine (s.n.), numărul ediției la umărul primei cifre a anului editării (format exponent sau indice), dacă este cazul [pentru ediția a doua și următoarele], data editării sau sine anno (s.a.), pagina sau paginile (p./pp.).

Observații:

Se respectă regula privind nespecificarea titlurilor academice; se menționează calitatea de cleric.

Indicarea calității de editor/editori se face prin introducerea, după numele respectiv/respective, a parantezelor rotunde care să conțină mențiunea: (ed.), respectiv (eds.).

Ghilimelele care încadrează titlul studiului/capitolului/articolului sunt cele uzuale în limba în care este redactat textul.

Toate informațiile sunt redate întocmai cum apar pe pagina de titlu.

Nu se traduc numele autorilor, titlul lucrărilor, al editurilor etc.!

Exemple:

Milton V. ANASTOS, „Leon III’s Edict Against the Images in the Year 726-727 and Italo-Byzantine Relations between 726 and 730”, în: Peter WIRTH (ed.), *Polychordia. Festschrift Franz Dölger zum 75 Geburtstag*, Amsterdam, Adolf M. Hakkert, 1968, pp. 5-41.

Alexander KAZHDAN, „Theodore of Stoudios”, în: Aleksandr Petrovitch KAZDHAN et al. (eds.), *Oxford Dictionary of Byzantium*, vol. 3, New York, Oxford University Press, 1991, pp. 2044-2045.

4.2. La următoarele citări ale unui studiu/capitol/articol în lucrări collective:

Se va proceda întocmai ca la citarea unui studiu publicat într-o revistă.

Exemplu:

M.V. ANASTOS, „Leon III’s Edict Against the Images...”, p. ____.

A. KAZHDAN, „Theodore of Stoudios”, p. ____.

5. Citarea unui articol de ziar:

5.1. La prima citare:

Prenume NUME, „Titlul articolelor”, în: *Titlul publicației*, data (zi/lună/an), pagina (p._) sau coloana (col._), după caz.

Observații:

Se respectă regula privind nespecificarea titlurilor academice; se menționează calitatea de cleric.

Ghilimelele care încadrează titlul articolelor sunt cele uzuale în limba în care este redactat textul.

Trebuie specificată, spre deosebire de citarea articolelor publicate în periodice, data apariției publicației respective.

Toate datele sunt redate aşa cum apar ele publicate, adică în limba respectivă.

Nu se traduc numele autorilor, titlul lucrărilor, al editurilor etc.!

Exemplu:

Andrei PLEȘU, „Sensul vieții – punctaj pregaritor”, în: *Dilema Veche*, 6 martie 2009, p. 6.

5.2. La următoarele citări ale unui articol de ziar:

Se va proceda întocmai ca în cazul citării unei studiu într-o revistă.

Exemplu:

A. PLEŞU, „Sensul vieţii...”, p. ____.

6. Citarea surselor electronice

6.1. La prima citare:

Prenumele NUMELE autorului, Denumirea sursei [notă despre document], <Adresa electronică>, data accesării: ziua/luna/anul.

Observații:

Se respectă regula privind nespecificarea titlurilor academice; se menționează calitatea de cleric.

Ghilimele care încadrează titlul sunt cele uzuale în limba în care este redactat textul.

Toate datele sunt redate aşa cum apar ele publicate, adică în limba respectivă.

Nu se traduc numele autorilor, titlul lucrărilor, al editurilor etc.!

Exemplu:

Andrei PLEŞU, „Sensul vieţii-punctaj pregătitor”, în: *Dilema Veche*, 6 martie 2009, <<http://www.dilemaveche.ro/index.php?nr=264&cmd=articol&id=10157>>, 19 martie 2009.

6.2. La următoarele citări ale unei surse electronice:

Se va proceda întocmai ca la citarea unui studiu într-o revistă.

Exemplu:

A. PLEŞU, „Sensul vieţii...”, <<http://www.dilemaveche.ro/index.php?nr=264&cmd=articol&id=10157>>,....